

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201125
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1017201125.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): X. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Ukrajina, ukrajinský občiansky preukaz č. V. XXXXXX, posledný trvalý pobyt v zahraničí mesto E., H. Y. XXX, K. D., Ukrajina, t.č. Pobytový tábor v Rohovciach, Slovenská republika, t.č. na dlhodobej priepustke B. XXXX/X, XXX XX F., Slovenská republika, právne zastúpeného Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7SaZ/4/2017-26 zo dňa 10. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-PO-54-9/2017-Ž zo dňa 22.05.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 480/2002 Z.z.“) zamietol žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu ako neprípustnú. Žiadosť o udelenie azylu bola podaná z dôvodu zlúčenia rodiny, nakoľko sťažovateľ 25 rokov žije so svojou priateľkou, ďalším dôvodom bola obava o život, pretože členovia ukrajinského podsvetia sa sťažovateľovi vyhrážajú likvidáciou.

2. Preskúmané rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že sa jedná už o tretiu žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu, v predchádzajúcich správnych konaniach bolo už o jeho žiadostiach právoplatne rozhodnuté tak, že mu nebol udelený azyl a nebola mu poskytnutá doplnková ochrana. Poukázal na to, že sťažovateľ súčasnú žiadosť zakladá na tých istých dôvodoch, ktoré už boli predmetom posudzovania v predchádzajúcich konaniach. Neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali podstatnú zmenu skutkového stavu v tomto prípade a odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, a preto bola žiadosť o udelenie azylu na území Slovenskej republiky zamietnutá ako neprípustná v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z.

II.

Konanie na Krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu vo veci azylu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav v prípade bezpečnostnej situácie v jeho krajine pôvodu;
- v prípade jeho návratu existuje reálna a vysoká pravdepodobnosť, že bude stíhaný za vyhýbanie sa povinnosti nastúpiť do vojenskej služby a
- z dôvodu pretrvávajúceho vojenského konfliktu nie je možné vysloviť úsudok, že pri jeho návrate mu nebude hroziť vážne bezprávie;

4. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 207 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) zistil, že sťažovateľovi nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov.

5. Žalovaný vyhľadal a do spisu založil relevantné informácie z rôznych zdrojov, obsahovo sa viažuce na dôvody žiadosti o azyl, na ktoré sťažovateľ poukazoval. Z ich obsahu získal dostatok informácií, potrebných ku kvalifikovanému posúdeniu žiadosti o azyl. Sťažovateľ pochádza zo zakarpatskej časti Ukrajiny, kde je bezpečnostná situácia stabilizovaná a od vydania rozhodnutia neprišlo k žiadnej zmene všeobecnej bezpečnostnej situácie. Sťažovateľ počas ústneho pohovoru uviedol, že na Ukrajinu sa plánuje vrátiť niekedy v auguste 2017 za účelom vybavenia si cestovného dokladu.

6. Sťažovateľ nepredložil žiadny povolávací rozkaz do armády, ktorý mu mal byť doručený. V jeho prípade boli všetky dôvody už v predchádzajúcom konaní preskúmané v rámci odvolacieho konania.

7. Pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o azyl ako neprípustnej sa jedná o rozhodovanie vo svojej podstate procesného charakteru a neposudzuje sa žiadosť o azyl v jeho merite, teda sa ani neskúma či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, resp. poskytnutia doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie jedného z predpokladov v § 11 ods. 1 zák. č. 480/2002 Z.z. V novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je podstatná tá skutočnosť, či už v minulosti bolo o žiadosti o azyl právoplatne rozhodnuté a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť jednak v uvádzaných dôvodoch o azyl resp. sa môže jednať o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa. Z pripojených administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že o predchádzajúcich žiadostiach o azyl bolo právoplatne rozhodnuté.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

8. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho

posúdenia veci.

9. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že

- žalovaný nesprávne právne posúdil skutkový stav veci, keďže nebral do úvahy zmenu okolností spočívajúcu v existencii vážneho bezprávia a krajský súd v konaní o správnej žalobe nebral do úvahy tieto argumenty;
- žalovaný, ako ani krajský súd dostatočne nezohľadnili možnosť trestného stíhania sťažovateľa za úmyselné vyhýbanie sa povinnosti nastúpiť do vojenskej služby v prípade jeho návratu na Ukrajinu;
- napriek tomu, že sťažovateľ nevie predložiť všetky dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, a teda niektoré nie je možné objektívne posúdiť, súd sa má riadiť zásadou v pochybnostiach v prospech žiadateľa, keďže ani žalovaný nevie dôveryhodne preukázať, že uvádzané tvrdenia nie sú pravdivé;
- Ukrajinu v žiadnom prípade nie je možné považovať za bezpečnú krajinu návratu pre sťažovateľa;
- sťažovateľ bol dlhodobo prenasledovaný ukrajinskou zločineckou skupinou, voči ktorej v minulosti ako policajt zasahoval. Preto má v prípade návratu na Ukrajinu odôvodnenú obavu o svoj život, ktorá nebola „odporcom“ zohľadnená. Táto zločinecká skupina si sťažovateľa našla aj na Slovensku, pričom v súčasnosti nedochádza k prenasledovaniu sťažovateľa z toho dôvodu, že členom zločineckej skupiny bol udelený zákaz vstupu do Európskej Únie. V prípade návratu sťažovateľa na Ukrajinu však stále hrozí reálna hrozba jeho ďalšieho prenasledovania, a preto je obava sťažovateľa o jeho život stále dôvodná.

10. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa zo dňa 18.12.2017 stručne popísal priebeh a výsledky konaní o predchádzajúcich žiadostiach sťažovateľa o udelenie azylu. Po posúdení dôvodov jeho žiadosti dospel k záveru, že sťažovateľ zakladá svoju žiadosť na rovnakých dôvodoch, ktoré už boli predmetom posudzovania v predchádzajúcich konaniach. Išlo o problémy so skupinou Ukrajincov v krajine pôvodu ako aj na území Slovenskej republiky alebo jeho obava z povolania do ozbrojených síl v prípade jeho návratu na Ukrajinu, či všeobecne nepriaznivej situácie z dôvodu vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu. Vzhľadom na to, že tieto skutočnosti boli v predchádzajúcich konaniach právoplatne posúdené aj v rámci odvolacieho konania v I. a II. stupni, žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol žiadosť sťažovateľa ako neprípustnú podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z.

12. K vážnemu bezpráviu, ktoré má hroziť sťažovateľovi v prípade návratu do krajiny pôvodu, nakoľko by mohol byť trestne stíhaný za vyhýbanie sa nástupu na vojenskú službu uviedol, že mobilizácia sa týkala osôb do 50 rokov veku, čo nebol prípad sťažovateľa. Na túto skutočnosť poukázal už v rozhodnutí ČAS: MU-414-33/PO-Ž-2013 zo dňa 09.09.2014. Sťažovateľ nepredložil žiadny povolávací rozkaz, ktorý by jeho tvrdenia potvrdzoval a pri pohovore dňa 16.12.2016 ako aj 04.04.2017 uvádzal, že ako náhle bude mať doklad, ktorý potvrdí jeho výpoveď, predloží ho. Na súdnom pojednávaní sťažovateľ mal uviesť, že ukrajinská armáda doručuje povolávací rozkaz len do vlastných rúk. V bode 37. zo zápisnice jeho výpovede zo dňa 04.04.2017 uviedol, že mal byť údajne trestne stíhaný za nenastúpenie do armády, ale že v júli 2017 bude tento skutok premlčaný a plánuje sa vrátiť na Ukrajinu, kde si chce vybaviť nové doklady.

13. K situácii na Zakarpatskej Rusi žalovaný uviedol, že táto je stabilizovaná a z tohto dôvodu tam sťažovateľovi nehrozí vážne bezprávie v zmysle § 2 písm. f) bod 3. zák. č. 480/2002 Z.z. Situáciu žalovaný posudzoval na základe aktuálnych informácií založených v spise pod č.p.: MU-ODZS-2017/0000011-02.

14. Irelevantným je podľa žalovaného aj poukaz na to, že v minulosti bol sťažovateľ prenasledovaný zločineckou skupinou ako na území Ukrajiny, tak aj na území Slovenskej republiky. Podľa vyjadrení

sťažovateľa s nimi neprišiel posledné štyri roky do žiadneho kontaktu. Tieto skutočnosti boli posudzované v predchádzajúcich konaniach, kde nebolo preukázané, že by mu v prípade návratu do krajiny pôvodu hrozilo vážne bezprávie.

15. Do zápisnice k podaniu vyhlásenia o udelenie azylu zo dňa 30.03.2017 sťažovateľ uviedol, že žiada o udelenie azylu z dôvodu zlúčenia rodiny, resp. že bol v minulosti prenasledovaný zločineckou skupinou. Neskôr uviedol, že sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu potrestania pre nenastúpenie do armády na základe povolávacieho rozkazu. Vzhľadom na to, že sťažovateľ založil svoju žiadosť o udelenie azylu z rovnakých dôvodov, ktoré už boli predmetom posúdenia v správnom konaní a v odvolacom konaní v I. a II. stupni, krajský súd podľa názoru žalovaného rozhodol správne, ak zamietol správnu žalobu proti preskúmanému rozhodnutiu.

16. Posudzovanie záujmu sťažovateľa naďalej žiť na území Slovenskej republiky s družkou, príp. rozhodovanie o ďalšom pobyte nespadá do vecnej príslušnosti žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu.

III.

Právny názor kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

18. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 1 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 6. marca 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako neprípustnú, ak ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu; ministerstvo môže rozhodnúť, či žiadosť o udelenie azylu bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

19. Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

20. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

21. Sťažovateľ požiadal prvýkrát o azyl vyhlásením zo dňa 04.09.2013, z dôvodu obavy z prenasledovania ľuďmi, s ktorými prišiel do styku na území Ukrajiny ako policajt. Rozhodnutím

žalovaného zo dňa 26.09.2013 bola žiadosť sťažovateľa zamietnutá. Proti uvedenému rozhodnutiu tento podal opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom sp. zn. 9SaZ/67/2013 rozhodnutie žalovaného potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sža/10/2014 zmenil vyššie uvedené rozhodnutie krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie migračného úradu zo dňa 26.09.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-414-33/PO-Ž-2013 zo dňa 09.09.2014 sťažovateľovi neudelil azyl a neposkytol mu doplnkovú ochranu. Proti rozhodnutiu sťažovateľ podal opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý potvrdil toto rozhodnutie. Na následne podané odvolanie Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 10Sža/15/20015 potvrdil rozhodnutie žalovaného v časti o neudelení azylu a zrušil ho v časti o neposkytnutí doplnkovej ochrany. Po doplnení dokazovania žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-414-54/PO-Ž-2013 zo dňa 16.12.2015 neposkytol sťažovateľovi doplnkovú ochranu. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 9SaZ/3/2016-34 zo dňa 11.05.2016 rozhodnutie žalovaného potvrdil. Na základe následne podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím č.k. 1Sža/185/2016-50 zo dňa 27.09.2016 potvrdil rozsudok krajského súdu a rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2016.

22. Po preskúmaní opätovnej žiadosti sťažovateľa zo 07.12.2016, žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-PO-231-9/2016-Ž zo dňa 24.01.2017 zamietol žiadosť ako neprípustnú podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2017.

23. Sťažovateľ tretíkrát požiadal o udelenie azylu dňa 30.03.2017 z dôvodu z obavy pred členmi ukrajinského podsvetia aj na Slovensku, a zlúčenia rodiny, nakoľko už 25 rokov žije so svojou priateľkou. Ďalej uviedol, že mal byť trikrát ukrajinskou vládou vyzvaný, aby sa zapojil do bojov na východe Ukrajiny. Na základe týchto skutočností žalovaný o žiadosti rozhodol preskúmaným rozhodnutím tak, že žiadosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. zamietol ako neprípustnú.

24. Kasačný súd na tomto mieste považuje za dôležité uviesť, že žiadosť o azyl bola žalovaným zamietnutá podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Z obsahu tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu sa zamietne ako neprípustná, ak ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v konaní o azyle sa už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že žalovaný mal povinnosť v prípade zistenia, že sú splnené vyššie uvedené podmienky takúto žiadosť zamietnuť. Z pripojených administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že o predchádzajúcich žiadostiach sťažovateľa o azyl bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím ČAS: MU-414-33/PO-Ž-2013 zo dňa 09.09.2014 o neudelení azylu, následne rozhodnutím ČAS: MU-414-54/PO-Ž-2013 zo dňa 16.12.2015 o neposkytnutí doplnkovej ochrany a rozhodnutím ČAS: MU-PO-231-9/2016-Ž zo dňa 24.01.2017 o zamietnutí žiadosti ako neprípustnej podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z.

25. V tomto prípade teda nebolo potrebné posudzovať, či žiadateľ spĺňa podmienky na udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany, ale bolo potrebné posúdiť to, či ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, podanú z rovnakých dôvodov akými sťažovateľ dôvodil aj svoje predchádzajúce žiadosti, a či sa od právoplatného rozhodnutia o predošlej žiadosti skutkový stav podstatne nezmenil.

26. Žiadosť o udelenie azylu zo dňa 30.03.2017 bola podaná z dôvodu zlúčenia rodiny, nakoľko sťažovateľ 25 rokov žije so svojou priateľkou, ktorá má na území Slovenskej republiky legálny pobyt, ďalším dôvodom bola obava o život, pretože členovia ukrajinského podsvetia sa sťažovateľovi vyhrážajú likvidáciou. V dotazníku zo dňa 04.04.2017 tieto dôvody doplnil tak, že o udelenie azylu žiada aj z dôvodu, že bol v krajine pôvodu opakovane vyzvaný, aby nastúpil do armády, o čom rovnako ako v predchádzajúcich konaniach nemal žiaden dôkaz. Ďalej uviedol, že so štátnymi orgánmi v krajine pôvodu nemal nikdy problémy, neobáva sa toho, že nenastúpil do bojov na východe krajiny a plánuje vycestovať do krajiny pôvodu a požiadať o vydanie nových dokladov. Rovnako uviedol, že mal byť údajne trestne stíhaný za nenastúpenie do armády.

27. V súvislosti s podstatnou zmenou skutkových okolností je potrebné uviesť, že nie každá zmena skutkového stavu spôsobuje, že vec treba posudzovať opätovne, musí ísť o podstatnú zmenu skutkových okolností. Podstatná zmena skutkového stavu je taká, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť alebo správnosť predchádzajúceho rozhodnutia a samotného azylového konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného, ako aj spisu krajského súdu zistil, že žalovaný pri zisťovaní skutkového stavu veci postupoval dôsledne a starostlivo, opätovne obstaral dostatok informácií o krajine pôvodu sťažovateľa, tvrdenia sťažovateľa s týmito informáciami porovnal a mohol tak vo veci učiniť autoritatívny záver.

28. K problematike odmietnutia nástupu na vojenskú službu sa vyjadril Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 8Sž/18/2008 zo dňa 14.08.2008 tak, že „povolávanie vlastných občanov k výkonu vojenskej služby hoci aj spôsobmi, ktoré občanovi neumožnia možnosť výberu náhradnej služby, poprípade i vnútorné zákonodarstvo štátu porušujúcimi, samo osebe bez prístúpenia ďalších skutočností, nie je ešte prenasledovaním z dôvodu rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine, alebo pre politické presvedčenie. Odmietnutie nástupu k výkonu základnej vojenskej služby, ktorá je v krajine pôvodu povinná, nie je možné bez ďalšieho považovať za dôvod pre udelenie azylu, zvlášť, keď takéto odmietnutie nie je spojené s reálne prejavým politickým presvedčením alebo náboženstvom.“

29. Napokon v krajinách, kde je zavedená povinná vojenská služba, je vyhýbanie sa plneniu tejto služby častokrát vystavené trestnému stíhaniu podľa platných zákonov. Bez ohľadu na povinnú alebo nepovinnú vojenskú službu, je dezercia zakaždým považovaná za trestný čin. Tresty za tento čin sú v rôznych krajinách rôzne a udelenie trestu sa obvykle nepovažuje za druh perzekúcie. Strach z perzekúcie a potrestania za dezerciu alebo vyhýbanie sa vojenskej službe ešte samo o sebe nepredstavuje opodstatnené obavy z perzekúcie v zmysle jej definície. Na druhej strane nemôže byť žiadateľ vylúčený z možnosti statusu utečenca iba preto, že je zbehom. Osoba môže byť okrem toho, že je zbeh, alebo sa vyhýba nastúpeniu vojenskej služby, aj utečencom. Avšak osoba zjavne nie je utečencom, ak jediným dôvodom pre zbehnutie alebo vyhnutie sa vojenskej službe je nechť k vojenskému výcviku alebo strach z boja.

30. V spise žalovaného sa taktiež nachádzajú aktuálne informácie o krajine pôvodu sťažovateľa pochádzajúce z rôznych zdrojov zamerané najmä na situáciu v regióne pôvodu sťažovateľa a prípadnú mobilizáciu. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalovaný riadne vykonal dokazovanie aj pri posudzovaní predchádzajúcich žiadostí sťažovateľa o azyl. Správny je aj záver o tom, že k podstatnej zmene skutkových okolností v krajine pôvodu od právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia o sťažovateľovej žiadosti nedošlo. Pokiaľ ide o sťažnostné body, v ktorých sťažovateľ upriamoval pozornosť na nenastúpenie do vojenskej služby, hrozbu trestného stíhania za takýto skutok ako aj konflikt prebiehajúci na východe krajiny pôvodu, kasačný súd uvádza, že o aktuálnej žiadosti sťažovateľa rozhodol žalovaný postupom podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. dôvodne.

31. Pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o azyl ako neprípustnej ide o rozhodovanie, ktorým sa neposudzuje žiadosť o azyl v jeho merite, teda sa ani neskúma či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, resp. poskytnutia doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie jedného z predpokladov v § 11 ods. 1 zák. č. 480/2002 Z.z. Z tohto ustanovenia vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu sa zamietne ako neprípustná v prípade, že sa jedná o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeluje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu. V novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je teda podstatná tá skutočnosť, či už v minulosti bolo o žiadosti o azyl právoplatne rozhodnuté a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť jednak v uvádzaných dôvodoch o azyl resp. sa môže jednáť o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa.

32. V súvislosti s podmienkou absencie podstatnej zmeny skutkového stavu žalovaný správne v preskúmanom rozhodnutí poukázal na právny názor tunajšieho súdu v rozhodnutí pod sp.zn.

10Sža/62/2011 zo dňa 15.02.2012, ktorého sa kasačný súd aj naďalej pridrižiava, a podľa ktorého „Pre skúmanie či sa skutkový stav zmenil alebo nezmenil, je rozhodujúce tvrdenie žiadateľa o takýchto skutočnostiach v novo podanej žiadosti o azyl. Pokiaľ žiadateľ o azyl uvádza tie isté skutočnosti ako v predchádzajúcom azylovom konaní, nemožno od správneho orgánu žiadať, aby vykonal dokazovanie na žiadateľom neuplatnené a netvrdené skutočnosti (informácie o krajine pôvodu).“

33. V predmetnej veci bolo nepochybné, že sťažovateľ o azyl požiadal z tých istých dôvodov už v minulosti, pričom o žiadostiach bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím ČAS: MU-414-33/PO-Ž-2013 zo dňa 09.09.2014 o neudelení azylu, následne rozhodnutím ČAS: MU-414-54/PO-Ž-2013 zo dňa 16.12.2015 o neposkytnutí doplnkovej ochrany a napokon aj rozhodnutím ČAS: MU-PO-231-9/2016-Ž zo dňa 24.01.2017 o zamietnutí žiadosti ako neprípustnej podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Zároveň kasačný súd konštatuje, že dôvody v žiadosti o udelenie azylu, ktoré sťažovateľ uvádza nepredstavujú podstatnú zmenu skutkového stavu. Napokon odmietnutím, resp. vyhýbaním sa nastúpiť do vojenskej služby sa žalovaný zaoberal už v právoplatnom rozhodnutí ČAS: MU-414-33/PO-Ž-2013 zo dňa 09.09.2014 o neudelení azylu.

34. V súlade s vyššie uvedenými závermi o procesnom charaktere rozhodovania žalovaného podľa § 11 ods. 1 zák. č. 480/2002 Z.z. nepovažoval kasačný súd za dôvodný ani sťažnostný bod, v ktorom sťažovateľ namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia vo vzťahu k prípadnej hrozbe vážneho bezprávia.

V.

35. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

36. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.